

Hellen Rinell
c/o Mr Sandbach Sailors
and Soldiers Rest Home
22 Hennesy Road
H o n g k o n g.
China.

Göteborg den 26 febr. 1949.

N:r 256.

Min lilla rara Hella!

I förrgår fick jag ditt kära brev nr 19 av den 18 ds. och i dag fick jag brev från Gunnar, skrivet den 14 dennes.

Det ska bli spännande att få 72 lådor. Connossement och förteckningar kom med Gunnars brev. Nycklarna går direkt till London, säger han. Du säger att båtbolaget i London heter Messrs Matheson & Co. Ltd, 3 Lombard Street, London E. C. 3. Men Gunnar uppger: Messrs Glen Line, Ltd, 20 Billiter Street, London E. C. 3. Gunnar säger att detta är namnet på rederiet, som skall ha hand om frakten från London till Sverige. Nå ja, det kommer väl att klarna så småningom. Båten heter "B r e c o n s h i r e", den som går till London, alltså.

Du undrar om vi ska be Karl Larnelius om hjälp. Om du tycker att vi kan besvära honom, så är det klart att det är en väldig styrka att han liksom övervakar det hela och ser till att allt kommer till rätta. Han kan kanske också tala med vederbörande på ett annat sätt än vi. Du kan ju säga att vi brukat anlita Lefflers, men lämna honom fria händer om han vill anlita någon annan speditiionsfirma. Skriv också lite omständigt om hur det gick till vid packningen och varför det inte ser ut som när du packar. Säg honom att alla kostnader betalas av missionsexpeditionen och att han kan prata med mej om det är något han vill veta därom. Hans adress är: Raketgatan 1. Gbg.

Så grymt att behandla eran packning så. Jag förstår ju inte hur ni kunde få ner allt i lådorna, se an dom rivit upp det.

Gunnar är för rolig. Han skrev bl. a. så här: "Jag måste i alla fall få säga att du har en alla tiders syster här i Kina. /Förlåt, men jag vet inte om jag är Du eller fröken? Men jag tycker det är konstigt om jag skall säga Fröken till Hellen's syster och min egen moster. Hellen är i alla fall en verklig mor för mej långa stycken. /" Att jag kan bli moster till unga missionärer därför att du är som en mor för dom, det tycker jag är tju-sigt. - Gunnar säger att dom har det ganska lugnt just nu i T. och hoppas slippa ett stort krig. Annars menar han att man får väl ta det som det kommer Och så fortsätter han: "Jag är för tillfället stationerad här i T.. Men jag kommer att gå in till Kiaohsien så fort kriget är över. Oscar ville dock att en av oss skulle vara här under kriget. Han ville, som den hjälte han är, stanna själv, men han behövs också i Kiaohsien, man vet inte hur det gestaltar sej där. Men vi hoppas ju att det skall vara något mera lugnt där inne. - Nu bara jag längtar så efter min Sonja. Men det är nog ingen idé att jag längtar, nu kan hon väl inte komma på tider. Men jag är i alla fall lycklig över att hon är min flicka. Kommer vi samman någon gång, så kommer vi att bli stormlyckliga, det är då säkert. Ester skulle du vilja hälsa så gott till hennes familj. Så en sak till. Jag har en mor i Norrköping. Skulle du, trots alla andra brevvänner, vilja sända henne en rad. Jag vet att hon är orolig för mej. - Var inte oroliga för oss, det hjälper oss inte, men bed mycket för oss! Du behöver ju inte låtsa om att jag skriver av hans brev till dej utan bara återberätta det så där lite rundhänt, om det är något som du vidrör i brev till honom. Men jag tycker om hans brev och tycker att han ser kristet och bra på det hela.

Då jag kom hem i middags kokade jag kaffe och drack det med ett par smörgåsar till. Så ringde jag Anna Lönn och hälsade från Gunnar. Jag har den sista tiden ringt till Anna och Getro flera gånger, då jag tyckt mej ha något att säga, som jag trodde dom skulle vilja veta. Och dom är så glada för

att vi meddelar oss med varandra. - Sedan satte jag mej att skriva ett ganska långt brev till fru Berggren. Och jag berättade bl. a. om Hedvigs ankomst till Göteborg. Och jag sökte trösta henne så gott jag kunde inför den oro hon tydligen känner för son Gunnar.

Till Gunnar skriver jag inte i dag, men det skall väl inte dröja så länge.

I torsdags, tror jag det var, fick jag det paket du skrev om från Gerda. Jag öppnade den förstär och fann en förtjusande sak, som jag ska söka väl förvara för dej. Vad betyder de där små adresslapparna som hänger på varje elfenbensfigur? Är det namn eller något annat?

I går hade jag brev från Hedvig med tack för senast. Hon säger också: "I söndags kom ett nytt telegram från Tsingtao. Sv.-Amerikanska Baptisterna ha som gåva lämnat till Kina-Missionsn 5.000/- doll." Jag undrar om inte det är Rudén, som utverkat det. Hans nyförvärvade doktorsgrad har bestämt skaffat honom möjligheter att påverka amerikanerna på detta sätt, så väl som på andra. Han nämnde någon gång om en sådan sak, men jag vet inte om det kan vara just denna, eller om det har hänt tidigare också.

Hedvig bor på Bethel-hemmet och skall stanna där till över den 10 mars, för då skall det bli välkomstmöte för henne och avsked för Wahg. Då skulle jag vilja vara med i S. Jag antar att det blir i Betel. Hedvig tillhör ju där. Hon skriver också om alla uppvaktningar. Och fortsätter: "Vadan allt detta? All denna uppvaktning? Är det därför att vår Kina-mission just nu har det så trångt? Ja, den skall ej dö, ty den är ej människoverk den är Guds JesuKristi verk. Verktygen ska plockas undan, men nya krafter ska träda in!" Om resan säger hon "Hade jag tillfälle skulle jag gärna göra om den!"

I em. ringde Anna Janssom och hälsade. Hon var här på ett L.M.F-möte. Hon var uppe hos Bergs, då hon ringde. Hon skulle fara tillbaka till Alingsås i kväll, så hon hann inte komma upp till mej. Då mätte alla bra och Martin var hemma och skötte huset och barna.

Jag sände dej här om dagen under vanligt X-band V.P. för den 3-10-17 febr. jämte en almanacka och kanske något mer. I går skickade jag denna veckas Vepa samt ett par blad av Göteborgs-Tidningen där det förkunnas om nya oroligheter i Filadelfia. Körledaren har avfärdats enligt dessa uppgifter. Jag undrar hur lång tid vanlig post tar till Hongkong?

Så en sak som jag skulle skrivit om för länge sen. Ännu ha vi inte hört något om hur det ska lyckas få hem Egrons gods. Men jag ville ha sagt att du skall inte vara orälig för min matta eller för de pengar jag betalt för den. Om försäkringen är för liten eller om vi inte få ut någon försäkring alls, så är det ingenting att bekymra sej för. Det är, som faster Fina brukade säga, en världslig sak. Och jag kan klara den förlusten utan att det gör mej det minsta bekymmer. Så nu vet du det.

Gunnar säger inte ett ord om dom andra. Jag undrar om dom kommer iväg? Stackars våran Oscar, som måste handskas med besvärliga kamrater. Han kanske har det riktigt lugnt och skönt bland sina röda vänner, fjärran från hustru och kamrater. - Vad menar Gunnar med "när kriget är över"?

Tänk att det ska vara så dyrt att bo i Kina! Du går väl inte i H. och svälter för att det är så dyrt att äta? Du skulle ju få bo på något sjömanshem för 10:- Hongkong-dollars. Ingick det ingen mat i detta?

Nu är det söndagsmiddag. Vi hörde sönd.-skolmissionär Helmer Larsson på förm., och så följde Ruth och Ludde med mej hem och drack körkaffe. Och så fick också dom se den vackra elfenbensuppsättningen, som jag förvarar åt dej.

Nic.opererades i onsdags förm.. Hon hade tre svulster eller muskelknutar, vad det nu heter, på livmodern. Och nu har hon legat dessa dagar och väntat besked från laboratoriet huruvida det fanns något kräftbetonat. Jag tror inte alls på det, men det är ju alltid lite oro innan beskedet kommer. Är allting bra kommer hon nog hem i morron. Hon tycker väl att det blir dyrt annars behövde hon nog stanna några dar till. Hon fick ta halvenskilt rum annars hade hon fått vänta flera veckor och det orkade hon inte. Jag var hos henne i fredags. Så de många, många hälsningar ätte

om länge